

خبر

نقطه عطف تاریخی
دوی ماراتن

دوی ماراتن جهان اکنون به تسخیر کنیایی‌ها در آمده و با توجه به نتایج برندگان ماراتن واشنگتن به نظر می‌رسد که یک دهنده جوان قادر به عبور از دیگر هموطنش یعنی الیود کیچوگه است. در ماراتن شیکاگو، یک جوان کنیایی ۲۳ ساله با ثبت زمان شگفت‌انگیز ۲ ساعت و ۳۵ ثانیه رکورد جهانی را به‌روز کرد. الیود کیچوگه، کنیایی شکست‌ناپذیر اکنون حریف قدرتمندی برای کسب طلای المپیک و دویدن ماراتن در مدت زمان کمتر از ۲ ساعت خواهد داشت. در خط پایان ماراتن شیکاگو، کلوین کیتوم متوجه شد که معجزه‌ای خلق کرده است.

در مترهای پایانی مسابقه لیخند از لبانش پاک نشد، بوسه‌هایی را برای هواداران فرستاد و با دستان بلند از خط پایان گذشت.

به نظر می‌رسد که کلوین به سختی می‌توانست بایستد اما به سرعت خود را جمع کرد و به سمت هواداران دوید و آنها پرچم کشور را به او هدیه کردند. به همراه پرچم، دهنده کنیایی دوباره از خط پایان گذشت.

کلوین کیچوم تنها به سه شروع رسمی نیاز داشت تا نام خود را برای همیشه در تاریخ دوی ماراتن بنویسد. رکورد قبلی متعلق به هموطنش الیود کیچوگه بود.

در سال ۲۰۲۲ در برلین او مسافت مسابقه را در ۲ ساعت و یک دقیقه و ۹ ثانیه دوید. کیچوگه شاید افسانه‌ای ترین دهنده ماراتن تمام دوران باشد. این ورزشکار ۳۸ ساله دارای دو مدال طلای المپیک در ماراتن‌های ریودوژانیرو و توکیو است. او تنها ورزشکاری است که توانسته در ۱۲ ماراتن در سری معتبر جهانی ماراتن برنده شود.

نخستین کسی که ماراتن را در کمتر از دو ساعت طی کند؛ برای همیشه در تاریخ خواهد ماند. این یک دستاورد ورزشی برجسته خواهد بود! باید گفت که الیود یک بار توانست زمان کمتر از دو ساعت را نشان دهد. در وین در سال ۲۰۱۹، مرد کنیایی ماراتن را در ۱:۵۹:۴۰ دوید اما نتیجه به عنوان یک رکورد در نظر گرفته نشد. واقعیت این است که این یک مسابقه تحت نظارت انجمن بین‌المللی قدراسیون‌های دوومیدانی نبود، بلکه یک رویداد ویژه با هدف ثبت رکورد بود. شرایط ایده‌آل برای کیچوگه انتخاب شد و ضربان‌سازها به او در مسیر کمک کردند.

مصاحبه

قهرمان سابق
دوومیدانی:

رشته‌های پایه به اندازه حمایت مالی شوند

نواب نصیرشلال:

وزنه برداری درجه دو است

نواب نصیرشلال در مورد تیم ملی وزنه برداری گفت: «نفراتی که در تیم ملی داریم به لحاظ رکوردی ضعیف‌تر و عقب‌تر از نفرات خوب دنیا هستند و ما درجه دو محسوب می‌شویم. باید بی‌پذیریم با وزنه‌برداران خوب دنیا که اکثرآ از آسیا هستند، فاصله رکوردی داریم. از طرفی نفرات محدودی داریم که می‌توانیم از آنها استفاده کنیم. در قهرمانی جهان و بازی‌های آسیایی، مشخص شد فاصله ما با دنیا زیاد است.»

علی ارسلان:

ویروس‌ی شدم و نتیجه نگرفتم

علی ارسلان که به عنوان نماینده صربستان در مسابقات جهانی کشتی فرنگی بلگراد شرکت کرده بود و موفق شد مدال برنز این رقابت‌ها را کسب کند، در خصوص ناکامی در صعود به فینال مسابقات گفت: متأسفانه قبل از مسابقات بدنم درگیر ویروس شده بود و بین کشتی اول و دوم زمانی برای ریکاوری وجود نداشت و یک دقیقه آخر حس غش به من دست داد. به هر ترتیب شرمند مردم شدم که منتظر بودند مدال طلا کسب کنم.

محمدحسن محبی:

یزدانی کشتی خود را فراموش کرده بود

پیشکسوت کشتی ایران در رابطه با مبارزه حسن یزدانی با دیوید تیلور گفت: فکر می‌کنم اگر حسن یزدانی کشتی خودش را می‌گرفت، لااقل ضربه نمی‌شد و شاید مثلاً ۹-۴ به او می‌باخت. او کشتی خودش را مقابل تیلور یادش رفته است. همه مردم یزدانی را دوست دارند و همیشه هم بابت مدال‌هایی که گرفته، ممنون او هستند. مردم از شکست او ناراحت می‌شوند و گاهی حرف‌های آزاردهنده‌ای هم این وسط مطرح می‌شود.

قبل از هانگژو هیچ‌کس کاری به شطرنج نداشت

طباطبایی: با دست خالی
قهرمان شدیم

گفت و گو

مهری رنجبر

روزنامه‌نگار

اما ما شطرنج‌بازان خوبی هستیم، پرهام جزو ۳۰ نفر اول دنیا است و من جزو ۵۰ نفر اول. بقیه بچه‌ها هم جزو استعدادهای برتر شطرنج هستند، حتی بردیا دانشور هم در ورلدکاپ قهرمان شده است. به هر حال در مسابقه هر اتفاقی ممکن است بیفتد.

و چطور طلا گرفتید؟

خوشبختانه ما با همه سختی‌ها طلا گرفتیم. اتفاق خیلی سخت و دور از ذهنی بود اما خدا را شکر با کمک تک تک بچه‌ها، همه قدرت‌ها را بردیم، حتی از بنگستان قهرمان جهان را. ما در اولین حضورمان در بازی‌های آسیایی چک اول را با قهرمانی زدیم. اتفاق بزرگی که هیچ‌کسی فکرش را هم نمی‌کرد و تا به حال هم حمایتی از ما نمی‌شد. اصلاً هیچ‌کس کاری به شطرنج نداشت، اما با قهرمانی شرایط فرق کرد.

چطور با هند به تساوی رسیدید؟

هند شطرنج‌بازان خیلی قوی‌ای دارد. البته ما می‌توانستیم این تیم را ببریم، اما میزهای ۳ و ۴ برتری نداشتند، پرهام برد و من هم در لحظات آخر بردم. رقیب من نایب قهرمان جهان بود. تساوی در آن بازی حتی به نفع هند هم شد، اگر ما می‌بردیم شرایط راحت‌تر می‌شد.

با این تساوی خیال‌تان از مدال راحت شد؟

با این تساوی نفس راحتی برای مدال کشیدیم اما برای قهرمانی نه. ما می‌دانستیم بازی با ویتنام هم خیلی سخت است. این تیم ضعیف‌تر از بقیه مدعیان بود؛ با این حال مساوی کردیم. هر چند شانس آوردیم هند با چین مساوی کرد، اگر مساوی نمی‌کرد کار ما خیلی سخت‌تر می‌شد. البته تیم ما خیلی قوی بود اما رقبا قدرتر بودند و حتی رنگینگ جهانی بهتری دارند، اما ما همدل شده بودیم و کوتاه نمی‌آمدیم. هر چند با حداقل‌ترین امکانات تمرین کرده بودیم، اما بعد از تساوی با هند مدال طلا را می‌خواستیم.

قصه بازی دوباره شطرنج‌باز کره‌ای

با پرهام، بعد از مسابقه، برای اینکه بدانند کجا اشتباه کرده و باخته چه بود؟

این هم علاقه ما شطرنج‌بازها است. ما در مسابقه خیلی خسته نمی‌شویم و معمولاً بعد از مسابقه باز کنار هم بازی باخته را آنالیز می‌کنیم. شاید فوتبال‌لیست‌ها بعد از ۹۰ دقیقه دویدن آنقدر خسته باشند که دیگر توان دویدن دوباره نداشته باشند، اما برای ما شطرنج بعد از مسابقه جنبه تفریح دارد، نه تمرین خیلی سخت.

قهرمانی تیم ملی شطرنج ایران چه

بازخوردی بین مربیان و تیم‌های آسیایی در هانگژو داشت؟ آنها تعجب نکرده بودند؟

قهرمانی ما برای آنها تعجب‌آور نبود؛ بیشتر تحت تأثیر کار ما قرار گرفته بودند. من با مربی ازبک که صحبت می‌کردم، خیلی تحت تأثیر نتایج ما بود و برای‌شان تحسین‌برانگیز بود. او معتقد بود تیم ایران در لحظات بحرانی خیلی خوب ظاهر می‌شود و دلیل شکست رقبا هم همین بود. ویدیویی که شطرنج‌باز کره‌ای بعد از بازی آخر از پرهام خواسته بود برایش بازی را آنالیز کند جالب بود. واقعاً چطور ممکن است؟

ما معمولاً برای ۵ ساعت بازی، فسفر زیادی می‌سوزانیم، اما خسته نمی‌شویم و بعضی شطرنج‌بازان بعد از مسابقه با حریف بازی را دوباره آنالیز می‌کنند تا بدانند کجا اشتباه کرده‌اند. من خودم وقتی باختم این کار را کردم. البته این مسأله به روحیات شطرنج‌باز بستگی دارد. اما شطرنج‌باز کره‌ای که با پرهام بازی کرد، به او گفته بود تو شطرنج‌باز مورد خوشحالی بودی که با ایندنی شطرنج‌باز مورد علاقه‌اش بازی کرده بود.

شاید برخی بگویند شطرنج امکاناتی نمی‌خواهد؛ یک میز می‌خواهد و یک صفحه و مهره و صندلی. واقعاً همه امکانات لازم برای شطرنج همین چهار قلم است؟

اتفاقاً برخلاف تصور همه، شطرنج رشته پرهزینه‌ای است. نیاز به مربی خوب دارد و امکاناتی مثل کمپ تمرینی. اردوهای مشترک می‌خواهد تا با تیم‌های دیگر تمرین کنیم. فدراسیون از حالا باید برای المپیاد جهانی برای آمادگی ما برنامه داشته باشد. بچه‌ها باید در مسابقات مختلف شرکت کنند و تأمین هزینه حضور در رقابت‌های بین‌المللی برای بچه‌ها سخت است. بنابراین باید برای تأمین هزینه‌ها حمایت شویم. ما در هانگژو با دست خالی قهرمان شدیم، اما نباید از حالا به بعد اینطور باشیم. ما با دست خالی به المپیاد جهانی رفتیم و مقام نیاوردیم و از بنگستان قهرمان شد. مدال طلای ما در هانگژو نشان داد می‌توانیم در المپیاد جهانی هم قهرمان شویم، به شرط اینکه فدراسیون قضیه را جدی بگیرد و برای آمادگی ما هزینه کند.

هند شطرنج‌بازان خیلی قوی‌ای دارد. البته ما می‌توانستیم این تیم را ببریم، اما میزهای ۳ و ۴ برتری نداشتند، پرهام برد و من هم در لحظات آخر بردم. رقیب من نایب قهرمان جهان بود. تساوی در آن بازی حتی به نفع هند هم شد، اگر ما می‌بردیم شرایط راحت‌تر می‌شد.

بازی‌های آسیایی یا المپیک انتظار مدال داشت، در حالی که رقبای آنها از سال‌ها قبل برنامه‌ریزی داشته‌اند.

ورزشی المپیک و آسیایی کیفی‌گرا باشد باید این کیفیت‌گرایی در بخش‌های دیگر نیز انجام شود، در حالی که ورزشکاران باید بدون هیچ دغدغه‌ای وارد رقابت‌های آسیایی و المپیک شود. این مربی دوومیدانی گفت: باید برای ورزشکاران در هر دوره از رقابت‌ها شرایطی ایجاد شود که هم ورزشکار و هم مربیان بتوانند برای کسب استعداد‌های هر رشته، برنامه بلندمدت داشته باشند و ورزشکار پس از یک شکست در رقابت‌ها از ورزش قهرمانی کنار نرود.

عناوین برتر را کسب کنند. به گفته‌ی وی، یکی از مهم‌ترین بخش‌های ورزش قهرمانی پرداخت بموقع پول به مربیان است در حالی که برای بازی‌های المپیک آماده می‌شدم ولی پول مربی خارجی را نداده بودند و مربی خارجی در این زمینه گلايه‌مند بود و تمرکز نداشت.

وی گفت: اکنون چین و هند و حتی بحرین در رشته دوومیدانی سرمایه‌گذاری خیلی خوبی کرده‌اند و با استخدام مربیان مطرح و شناخته شده دنیا، در سال‌های آینده مدال‌های این رشته را صید خواهند کرد.

ارزنده یادآور شد: اگر از ورزشکاران قهرمان پیش از رقابت‌های المپیک، جهانی و آسیایی حمایت نشود بعد از

با وجود بازی‌های آسیایی هانگژو در سال جاری و المپیک سال آینده در مقایسه با فوتبال که موفق به صعود به المپیک نشد و در بازی‌های آسیایی نیز حذف شد، ناچیز است.

ارزنده اظهار داشت: وقتی برای ورزشکار اعتبار مناسب نیست نباید انتظار مدال از ورزشکاران نخبه کشور در برابر رقبایی که بیشترین سرمایه‌گذاری و هزینه‌ها را دارند، داشته باشند.

قهرمان پرش طول ایران در دهه ۹۰ این رشته ۲۰۰ میلیون ریال (۲۰ میلیون تومان) شده است نباید انتظار داشت که ورزشکاران نوجوان و جوان بتوانند با رقبای خارجی که بیشترین سرمایه‌گذاری را در این رشته دارند،

خود گفت: در حالی که پاداش فوتبالیست‌ها برای ورود به بازی‌های جهانی چندین برابر ورزشکاران رشته‌های دیگر است، برای دریافت سهمیه المپیک ۱۰ میلیون ریال (یک میلیون تومان) پاداش گرفتیم که در مقابل رشته فوتبال بسیار بسیار ناچیز بود.

ارزنده که دارای رکورد بالای هشت متر در پرش طول ایران است، گفت: کیفی بررسی کرد و اینکه علت اعزام تیم فوتبال با مربیان و چندین نفر کادر چه بوده است؟ در حالی که رشته‌هایی مانند دوومیدانی با هشت ورزشکار ۲ مدال طلا و نقره را کسب کردند. به گفته‌ی وی، بودجه کمیته ملی المپیک